

Arrest

**nr. 340 632 van 6 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die een onbepaalde nationaliteit heeft, op 10 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 4 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. COPINSCHI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 19 december 2023 binnenkwam, diende op 20 december 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoeker werd op 18 september 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland.

1.3. Op 4 juni 2025 nam de gedelegeerde van de commissaris-generaal de beslissing tot niet ontvankelijkheid. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 4 juni 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 20/12/2023
Overdracht CGVS: 25/01/2024*

U werd op 24 maart 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 08.39 uur tot 12.24 uur, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester Sophie COPINSCHI, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U bent van Arabische origine en u werd op [...] januari 1997 geboren in de Gazastrook. U groeide op in het Nuseirat vluchtelingenkamp. U heeft geen andere nationaliteit dan de Palestijnse en heeft nooit elders gewoond. U studeerde vier jaar business management aan de Al Quds open universiteit. U werkte in de autosector. Uw vader werkte als smid; uw moeder werkte niet. U bent niet politiek actief. Uw familie is aangesloten bij Fatah; uw drie oudste broers werkten als ambtenaar bij de autoriteit van Ramallah. U bent UNRWA geregistreerd en ontving steun, onderwijs en medische diensten van UNRWA.

U verliet Gaza op 10 augustus 2023. U besloot uw land van herkomst te verlaten nadat u gearresteerd werd door de Hamas-overheid. U reisde naar Egypte, waar u één of twee dagen op de luchthaven verbleef, en ging vervolgens met het vliegtuig naar Turkije. U verbleef er twee of drie dagen, waarvan u één dag bij een vriend in Istanbul doorbracht en twee dagen op hotel in Izmir. U betaalde deze reis met het geld dat u verdiende door te werken; uw vader en moeder legden geld bij dat ze deels leenden. U heeft niet gewerkt in Turkije.

Op 15 augustus 2023 nam u de boot vanuit Turkije en u slaagde er in om bij de eerste keer Griekenland te bereiken. U kwam aan op Kos, waar u 35 of 40 dagen doorbracht. Op 18 september 2023 werd u erkend als vluchteling in Griekenland. Ze vroegen u het opvangcentrum binnen de vier of vijf dagen te verlaten, wat u ook deed op 24 september. U bleef op Kos tot 26 september en ging dan naar Athene, waar u twee dagen op straat verbleef. U kreeg er problemen met Arabieren, die wilden dat u mee handelde in drugs, wat u weigerde. Daarom reisde u vanuit Athene naar Kreta. U zocht er naar medische behandeling. U verbleef twee maanden en een paar dagen op Kreta. U sliep er in een gezamenlijk huurwoning met tien personen. U werkte er één dag als arbeider en één dag bij het laden en lossen. U zocht elke dag naar werk en naar medische, psychologische bijstand. Uw psychische situatie was volgens u zeer slecht, u kon niet slapen, voelde zich niet veilig en stabiel. Toen u alle hoop verloor, nam u contact op met uw familie in België. Ze zeiden dat u in België een goede behandeling zou krijgen, waarop u besloot om Griekenland te verlaten.

U ontving uw Griekse paspoort tussen 15 en 20 oktober 2023. Door een administratief probleem stond er een foute geboortedatum op uw verblijfskaart en ontving u deze pas later (tussen 5 en 10 december 2023) op Kreta en na het ontvangen van uw paspoort. Tien dagen of twee weken na het ontvangen van uw Griekse verblijfskaart verliet u Griekenland. Op 19 december 2023 kwam u aan in België. Uw familieleden in Roeselare betaalden uw ticket. U heeft twee neven in Roeselare en een nicht in Antwerpen. U diende op 20 december 2023 uw asielaanvraag in.

U dient in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten in: uw Palestijnse geboorteakte, uw Palestijns rijbewijs uitgegeven op 5 september 2019, uw Palestijnse identiteitskaart, uw UNRWA registratiekaart d.d. 29 januari 2025, schoolattesten uit Palestina van het schooljaar 2011-12 en 2014, uw Palestijns paspoort uitgegeven op 21 mei 2023, met Turks visum, uw Grieks paspoort uitgegeven op 5 november 2023, loonfiches van uw werk als arbeider in België in de periode van 27 augustus 2024 tot 31 oktober 2024. U dient ook foto's in van uw verwoeste woning in Gaza en uw leven op Kos. Met betrekking tot het medische luik dient u een overzicht in van het Rode Kruis van uw doktersafspraken in de periode van 16 juli 2024 tot 19 mei 2025, een doktersattest en doorverwijzing van de huisarts, vraag om psychologische behandeling, voorschriften en psychologische attesten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U gaf bij aanvang van het gehoor aan zich niet echt goed te voelen, u bent oververmoeid, uitgeput, gestresseerd en voelt zich benauwd (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 24 maart 2025 p2, hierna genoemd CGVS p2). U neemt voor deze psychische toestand medicatie, namelijk Xanax, Broxolan, Sedistress en Brozolan (CGVS p2).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud door de Protection Officer gevraagd of u zich in staat voelde om het interview af te leggen (CGVS p2). U antwoordde dat u het wel zal kunnen doen (CGVS p2). Er werd u gevraagd of er zaken zijn waarmee de Protection Officer rekening kan houden om het gehoor vlotter te laten verlopen (CGVS p2). U stelt dat u last zou kunnen hebben van stress of een paniekaanval (CGVS p2). U werd erop gewezen dat u steeds kan

aangeven als het niet gaat, als u nood heeft aan een pauze of aan meer tijd (CGVS p2). Uit de lezing van de notities van zowel de vragenlijst van het CGVS afgenomen tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "Vragenlijst CGVS" d.d. 23 januari 2024) als van het persoonlijk onderhoud d.d. 24 maart 2025 blijkt dat u in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat het onderhoud plaatsvond op normale wijze. Tevens blijkt dat u alle redenen waarom u niet kan terugkeren naar Griekenland kon opgeven (CGVS p21). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, meer bepaald uw Grieks paspoort (toegevoegd aan administratief dossier) samen met uw verklaringen over de AFM en AMKA (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 24 maart 2025 p8 en p19, hierna genoemd CGVS p8 en p19), verklaringen afgelegd bij DVZ (zie 'bijkomende vragen M-status, DVZ), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou

hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma’s voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigen van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo’s actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigen van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland).

Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Wat dit betreft verklaart u psychologische problemen te hebben sinds uw arrestatie in Gaza (CGVS p5). U voelde zich na dit incident, waarbij u 35 dagen werd vastgehouden, niet goed, had hallucinaties, nachtmerries en paniekaanvallen (CGVS p5). Uw familie in Gaza regelde een psychiater aan huis, die u medicatie voorschreef (Xanax, Brozulan en Broxulan) (CGVS p5). De medische attesten van uw behandeling in Gaza zijn evenwel verloren gegaan door de vernieling van uw woning (CGVS p8).

U vroeg in oktober 2023 uw Grieks paspoort aan op Kreta om een andere plaats te kunnen zoeken om behandeld te worden (CGVS p8). U zocht naar eigen zeggen op alle Griekse eilanden de medicatie die u in Gaza nam (CGVS p8). U had deze medicatie echt nodig, omdat u niet kon slapen en leven zonder de medicijnen; u had last van nervositeit, had stress en voelde zich gespannen (CGVS p8). In uw zoektocht heeft u naar eigen zeggen op al deze eilanden geen enkele locatie, sociale instelling of vluchtelingenorganisatie gespaard (CGVS p8), doch zou u de medicijnen niet gevonden hebben. Nochtans kan er op gewezen worden dat medicatie als Xanax, Olanzapine etc. beschikbaar is in Griekenland, weliswaar op voorschrift.

Ook in België heeft u last van psychologische problemen (CGVS p6). U verwijst hierbij naar de ingediende medische attesten (toegevoegd aan administratief dossier). Zonder medicatie kon u niet slapen, isoleert u zich, bent u psychologisch moe en bent u voortdurend te veel aan het nadenken, zo zegt u (CGVS p6). U kan niet overleven zonder medicijnen en kreeg geleidelijk aan behoefte aan een hogere dosis om te kunnen overleven (CGVS p6). U vroeg psychologische bijstand in het opvangcentrum in België (CGVS p6) en werd naar een psycholoog doorverwezen (CGVS p6). U gaat sinds vier of vijf maanden wekelijks naar psychologe Z [...] (CGVS p5). U heeft een afspraak bij een psychiater gevraagd, maar nog niet gekregen (CGVS p6). Er werd u tijdens het onderhoud gevraagd het CGVS te verwittigen van een eventueel attest of geplande afspraak bij de psychiater (CGVS p6-7). Uw advocate reageerde hierop dat een afspraak bij een psychiater moeilijk te verkrijgen is (CGVS p7) en dit afhankelijk is van de medewerking van het opvangcentrum (CGVS p7). Ter staving van deze vraag om medische hulp ontving het CGVS een mail waarin de advocaat het opvangcentrum vraagt om een afspraak bij een psychiater vast te leggen (CGVS p7). Er werd echter geen verdere informatie ontvangen waarin de psychologische followup wordt gepreciseerd.

Uit het attest van Dr M [...] van 5 mei 2024 blijkt dat na enkele verkennende sessies en aan de hand van de Beck en PCLS vragenlijsten, een ernstige depressie en post-traumatisch stresssyndroom werd vastgesteld. De symptomen zijn onder andere: kritische houding ten opzichte van uzelf, onvermogen om te huilen, sombere gedachten, slaapstoornissen, vermoeidheid, gedachten en dromen gerelateerd aan een stressvolle gebeurtenis, herbelevingen, onzekerheid, vermijding, verdriet, verlies van interesse en hyperwaakzaamheid en prikkelbaar gedrag. Een psychologische monitoring wordt aanbevolen om de gevolgen van trauma te kunnen verwerken. In het attest van Dr E.K [...] d.d. 17 januari 2025 wordt verder melding gemaakt van slaapproblemen die verband houden met het opgelopen trauma, verlies van eetlust, vermoeidheid en beperkte energie die een impact hebben op het dagelijks functioneren. Aan de hand van de Beck vragenlijst en Davidson Trauma schaal wordt een ernstige depressie met verergerde symptomen ten opzichte van mei 2024 en hoog niveau van posttraumatische symptomatologie vastgesteld.

Er wordt aanbevolen om een aangehouden psychologische monitoring te voorzien om een verergering van de symptomen te voorkomen. Er is een angstremmende behandeling lopende, die zal worden aangepast aan de psychologische vooruitgang.

Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals gedocumenteerd in België niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

U toont niet aan dat u in Griekenland niet de nodige zorgen kan verkrijgen. De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigen verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van uw verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.”

Het Commissariaat-generaal herinnert te dezen bovendien aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (“GEAS”) moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“Handvest”) en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (“EVRM”).

Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

Bovendien bevestigt het Hof in deze arresten dat het ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU naar inhoud en reikwijdte overeenstemt met artikel 3 EVRM (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 89 en Jawo, randnummer 91) en moet eraan worden herinnerd dat óók artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in zeer uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Wat betreft de mogelijke moeilijkheden bij de afgifte of hernieuwing van een Griekse verblijfstitel (ADET) en de gevolgen hiervan, vestigt het Commissariaat-generaal de aandacht op volgende rapporten: “Country Report: Greece. Update 2023”, gepubliceerd door AIDA/ECRE in juni 2024 (beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf), het Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf en “Beneficiaries of international protection in Greece – Access to documents and socio-economic rights”,

Hierbij kan vooreerst in herinnering worden gebracht dat artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/ EU) bepaalt dat de lidstaten zo spoedig mogelijk nadat internationale bescherming werd verleend, aan personen met de vluchtelingenstatus een verblijfstitel verstrekken die ten minste drie jaar geldig is en kan worden verlengd, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten alsook aan personen met de subsidiaire beschermingsstatus een verlengbare verblijfstitel verstrekken die ten minste één jaar geldig is en ten minste twee jaar in geval van verlenging, tenzij dwingende redenen van nationale veiligheid of openbare orde zich daartegen verzetten.

Het Commissariaat-generaal betwist niet dat de landenrapporten die betrekking hebben op de globale situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland sedert enkele jaren een gelijkaardig problematisch en precair beeld beschrijven, dat mede ingegeven wordt door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en waarbij statushouders in Griekenland zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve hindernissen of complicaties die de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne) bemoeilijken.

Uit deze informatie blijkt bijvoorbeeld dat dat begunstigden van internationale bescherming bepaalde persoonlijke documenten en gegevens benodigen om in Griekenland toegang te verkrijgen tot de daar aanwezige voorzieningen, terwijl het mogelijk is dat zij hierover nooit beschikt hebben (bijvoorbeeld omdat zij Griekenland reeds verlaten hebben vóór de afgifte ervan) of niet langer beschikken (bijvoorbeeld omdat de geldigheid ervan inmiddels verlopen is). Meer bepaald gaat het om een verblijfsvergunning (ADET) die wordt afgeleverd op basis van de verleende internationale beschermingsstatus (met een geldigheid van 3 jaar en hernieuwbaar voor de vluchtelingenstatus versus 1 jaar en hernieuwbaar voor de subsidiaire beschermingsstatus), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Met betrekking tot deze elementen kan verder worden vastgesteld dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden met praktische moeilijkheden op het vlak van de afgifte of vernieuwing van hun ADET, evenals wat betreft het verkrijgen van een AFM of AMKA, en dat deze situatie nog gecompliceerder kan zijn voor terugkerende statushouders. Bovendien kan uit de landeninformatie worden afgeleid dat voorgaande hindernissen gevolgen met zich mee kunnen brengen op het vlak van de toegang van begunstigden tot voorzieningen in Griekenland en dus hun mogelijkheden om in hun levensonderhoud en basisbehoeften te voorzien.

Het bezit van een geldige ADET is immers een voorwaarde voor het bekomen van het AMKA en sociale bijstand, terwijl het bezit van een AFM een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt.

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, tonen zij niet aan dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

De commissaris-generaal wijst er vervolgens op dat het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat enkel uitzonderlijke omstandigheden zich verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in hoofde van een persoon die reeds internationale bescherming in een andere EU-lidstaat geniet. Volgens het Hof is "deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid." Nog volgens het Hof wordt die drempel "dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de

betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.” Ook de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat er géén bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan volgens het oordeel van het Hof alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bovendien kan op grond van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor zulk een behandeling, alsnog het Hof [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 84-85, 90-94 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, punten 81-82, 92-97].

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat veel personen die in Griekenland internationale bescherming genieten en naar Griekenland terugkeren, in afwachting van de afgifte of verlenging van hun ADET minder sociale rechten zullen genieten (zoals hierboven is opgemerkt) en, afhankelijk van het geval, geconfronteerd kunnen worden met onzekere en precaire situaties terwijl zij wachten op het verkrijgen van hun ADET. Dezelfde informatie toont echter niet aan dat een persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet en ernaar terugkeert noodzakelijkerwijze geconfronteerd zal worden met een situatie die de door het Hof van Justitie vastgestelde uitzonderlijke drempel van ernst bereikt, zoals hierboven beschreven, en die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om in zijn meest elementaire behoeften op het vlak van huisvesting, voeding en hygiëne te voorzien.

Het Commissariaat-generaal onderstreept bovendien dat een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, in afwachting van de afgifte of hernieuwing van de verblijfstitel, en zodoende zonder sociale zekerheidsnummer (AMKA), géén toegang tot medische noodhulp ontzegd zal worden, op voorwaarde dat deze zich tot een openbaar ziekenhuis of medisch centrum wendt (zie: UNHCR Greece, Living In Greece – Access To Healthcare, en beschikbaar op <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; Country Report: Greece. Update 2023, op. cit.).

Het Commissariaat-generaal is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

Hoewel de algemene rapporten met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland volgens het Commissariaat-generaal niet volstaan om a priori te besluiten dat er in hoofde van elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming aldaar sprake zou zijn van een reëel risico op een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens of artikel 4 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wegens systematische of structurele gebreken, meent de commissaris dat deze niettemin een precaire situatie schetsen waardoor voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland, evenals dat in dit verband rekening gehouden moet worden met “alle gegevens van de zaak”. Bovendien is het volgens het Commissariaat-generaal mogelijk dat de persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie [HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., punten 89 en 93 en HvJ 16 juli 2020, C- 517/17, ECLI:EU:C:2020:579, Addis, punt 52).

Bijgevolg zijn uw individuele situatie – in het bijzonder ingeval van een bijzondere kwetsbaarheid – en uw persoonlijke ervaringen in Griekenland van essentieel belang bij de beoordeling van uw verzoek, waarbij het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kan beroepen op de internationale beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er in casu niet in geslaagd bent om genoegzaam aan te tonen dat er in uw hoofde sprake zou zijn van "buitengewone omstandigheden die specifiek uzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat u bij terugzending naar de lidstaat die u reeds internationale bescherming heeft toegekend, vanwege uw bijzondere kwetsbaarheid, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie."

Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u wel degelijk in staat was om te voorzien in uw basisbehoeften in Griekenland. U verbleef in totaal nog geen vijf maanden in Griekenland (CGVS p13). Van een intense of volgehouden poging om zich te integreren en er een bestaan op te bouwen, kan dan ook geenszins gesproken worden. U verbleef zo'n 35 dagen op Kos, waar u op 20 september 2023 werd erkend als vluchteling (CGVS p13). Na het verlaten van het opvangcentrum verbleef u nog enkele dagen op straat op Kos en twee dagen op straat in Athene. U zocht tevergeefs naar werk in Athene, door aan eigenaars van Arabische zaken werk te vragen (CGVS p18). U kreeg er problemen met Arabische jongeren die wilden dat u drugs zou verkopen, wat u weigerde (CGVS p16 en p18). Ze bedreigden u (CGVS p18). U ging evenwel niet naar de politie omdat u uw weg niet kende en geen tijd had om naar de politie te gaan, omdat de jongeren u achtervolgden (CGVS p18).

U reisde naar Kreta, waar u twee maanden en een paar dagen bleef (CGVS p17). Daar verbleef u in een gezamenlijk huurwoning, met tien andere personen (CGVS p17). Iemand die u kende vertelde u over de woning (CGVS p19), waar u kon verblijven aan €150 huur per maand (CGVS p17). U probeerde toen ook te werken (CGVS p17). U zocht werk door 's ochtends naar een plein naast de kerk te gaan, waar mensen arbeiders komen zoeken (CGVS p17-18). Het lukte u om twee keer te werken; één dag als arbeider, één dag bij het laden en lossen van een vrachtwagen (CGVS p17). Andere inspanningen om werk te vinden, deed u niet. Uit niets blijkt dat u zich gewend heeft tot officiële kanalen (deze zouden volgens u niet bestaan – CGVS p18) teneinde een plaats op de arbeidsmarkt te verwerven en evenmin heeft u zich ingespannen om het Grieks te leren (ook instellingen die hierin voorzien zouden volgens u niet bestaan - CGVS p20), wat de toegang tot onder andere de arbeidsmarkt maar ook andere aspecten van integratie in het land danig zou hebben kunnen vergemakkelijken.

Verder blijkt dat u al tien dagen of twee weken nadat u uw verblijfskaart ontving Griekenland heeft verlaten. Dit wijst niet op een intentie of een volgehouden inspanning om uw rechten in Griekenland te laten gelden.

U stelt dat u dit deed omdat u medische zorg nodig had (CGVS p20). Bij het zoeken naar hulp heeft u naar eigen zeggen "geen enkel medisch centrum, praktijk of ziekenhuis" gespaard; u heeft overal gezocht, zo zegt u (CGVS p20 - supra). Toen ze zagen dat u een tijdelijke verblijfskaart had en geen Grieks sprak, kreeg u het gevoel dat ze u niet respecteerden (CGVS p20). U heeft zowel met als zonder uw verblijfskaart medische hulp gezocht, maar zonder ook maar het minste resultaat (CGVS p20-21). U zou hen nochtans in het Engels hebben benaderd maar kreeg het gevoel dat ze racisten waren en ze niet in een andere taal (dan het Grieks) wilden reageren. Vandaar dat u reeds zo snel het land diende te verlaten. Dat u werkelijk dermate veel inspanningen zou gedaan hebben maar nergens ook maar enige respons zou gekregen hebben, is weinig aannemelijk, net als uw bewering dat u nergens in Griekenland uw medicijnen zou hebben kunnen vinden (supra).

Tot slot kan er op gewezen worden dat u in België in staat bent de Franse taal te studeren en een integratiecursus te volgen en dat u al op verschillende plaatsen heeft gewerkt (CGVS p4). Ook uit het feit dat u voor uw reis uit Gaza via Egypte en Turkije naar Griekenland enkele duizenden euro's ter beschikking had, blijkt een bepaalde mate van zelfredzaamheid (CGVS p.11-12). Tevens kan u rekenen op uw in België verblijvende verwanten, die ook al uw reis van Griekenland naar België sponsorden (CGVS p.14). Het kan aangenomen worden dat u ook op hen een beroep kan doen in geval van terugkeer naar Griekenland.

In het licht van het voorgaande, en ondanks de verhoogde waakzaamheid en voorzichtigheid die aan de dag gelegd moet worden bij de beoordeling van uw verzoek, dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonbaar dat u in geval van terugkeer niet in staat zal zijn om de nodige stappen te ondernemen voor de afgifte/hernieuwing van uw ADET, noch dat u in afwachting van de afgifte/hernieuwing van deze ADET noodzakelijkerwijze in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zult terechtkomen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen (- in tempore suspecto en zonder het te bewijzen -) dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning (hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande), blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, op. cit., p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal Ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, op. cit., p. 14, Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9).

De door u voorgelegde stukken vermogen niet deze appreciatie te wijzigen aangezien ze slechts betrekking hebben op uw identiteit, de situatie van u en uw familie in Gaza, uw verblijfsstatus in Griekenland en uw medische toestand.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd toegekend in Griekenland en u om die reden niet kan worden teruggeleid naar uw land van herkomst."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365). *Steunend op de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt u uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.”*

3.1.1. Verzoeker voert een kennelijke beoordelingsfout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/3, 48/4, 57/6/2, lid 1, 57/6, § 3, lid 1, 3°, en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van het EU-handvest;
- Artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het motiveringsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het beginsel van behoorlijk bestuur;
- Het gezag van gewijsde van uitspraken van de Raad van State;
- De beginselen vervat in het arrest van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/7 en C-438/17.

Vooreerst herneemt verzoeker de bevindingen van de bestreden beslissing op uitgebreide wijze.

Vervolgens haalt verzoeker algemene landeninformatie aan met betrekking tot Griekenland, waaronder het AIDA-rapport van juni 2024, OSAR-rapport van oktober 2024. Tevens haalt verzoeker rechtspraak aan van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Wat zijn eigen situatie betreft wijst verzoeker op de psychologische en psychiatrische problematiek die in zijn hoofde bestaat. Verzoeker lijdt aan het posttraumatisch stresssyndroom. Verzoeker kreeg geen toegang tot de Griekse gezondheidszorg.

Omtrent het bestaan van een ondersteunend netwerk, stelt verzoeker dat het geenszins de taak is van de familieleden en/of vrienden van de verzoeker, die in verschillende landen (waaronder België) zijn gevestigd, om in het levensonderhoud van verzoeker te voorzien.

Het enkele feit dat de verzoeker enkele maanden in België heeft gewerkt, doet niets af aan het bovenstaande.

Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

- “3- Informatieblad over Griekenland van de Zwitserse Vluchtelingenraad van oktober 2024*
- 4- Verslag van de Zwitserse Vluchtelingenraad van 10 oktober 2024*
- 5- Informatieblad van de Zwitserse Vluchtelingenraad over Griekenland van september 2023.”*

3.1.2. Op 27 augustus 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarin een attest van psychologische opvolging van 16 augustus 2025 en een geneesmiddelenvoorschrift van 12 augustus 2025.

3.1.3. Op 14 september 2025 legde verzoeker een attest van psychologische opvolging van 13 september 2025 neer.

3.1.4. Op 4 december 2025 legt verzoeker opnieuw een attest van psychologische opvolging neer, ditmaal van het Rode Kruis van 3 december 2025 met twee geneesmiddelenvoorschriften van 24 oktober 2025. Ook legt verzoeker een open brief van 19 november 2025 van Griekse NGO's neer waarin kritiek wordt geuit op COI Focus, *“Grèce - aide aux migrants”* van Cedoca van juli 205.

3.1.5. In een aanvullende nota van 9 december 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende landeninformatie ter kennis:

- AIDA/ECRE, “Country Report: Greece. Update 2023” van juni 2024;
- AIDA/ECRE, “Country Report: Greece. Update 2024” van september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, “Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” van september 2024;
- RSA/PRO ASYL, “Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights” van maart 2024;
- RSA, “Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights” van april 2025;
- Europese Commissie, “Communication on the status of migration management in mainland Greece” van 4 april 2025;
- Cedoca, “COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior” van 17 september 2025;
- Pressemitteilung Bundesverwaltungsgericht nr. 30/2025 van 16 april 2025;
- Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing 2BvR 1425/24 van 1 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

3.1.6. Op 11 december 2025 legde verzoeker opnieuw een aanvullende nota neer met een psychologisch attest van 3 december 2025.

3.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoonbaar dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

3.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 18 september 2023 en werd volgens zijn verklaringen rond 12 december 2023 in het bezit gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die drie jaar geldig is (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 23 en 27; Bijkomende vragen M-Status Griekenland, stuk 7; EURODAC Marked Record, stuk 7). Tevens kreeg verzoeker een Grieks reisdocument geldig tot 4 november 2028 (Bijkomende info, stuk 4, aanvraag derde landen van 27 februari 2024 en mail verzoeker aan het CGVS van 10 februari 2024).

Voorts plaatst de Raad ernstige vraagtekens bij het beweerde verlies van de Griekse verblijfsvergunning (ADET) en het Grieks reispaspoort (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 23; NPO, stuk 4, p. 7 en 8). Zo brengt verzoeker geen aangifte document bij. Verzoeker heeft evenwel zijn Palestijns paspoort nog in bezit. Bovenstaande elementen maken dat er maar weinig geloof wordt gehecht aan het beweerde verlies van de Griekse documenten, wat slechts berust op verzoekers verklaringen.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

3.3.2. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, "*Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*", gesteld dat:

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",*
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",*
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *"alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";*
- *"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";*
- *"Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.3.3. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met het OSAR-rapport van oktober 2024 en informatie van UNHCR, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, “*Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*”, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.4. In de bestreden beslissing komt naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. Hieraan werd op gepaste wijze tegemoet gekomen zoals wordt gesteld in de bestreden beslissing:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U gaf bij aanvang van het gehoor aan zich niet echt goed te voelen, u bent oververmoeid, uitgeput, gestresseerd en voelt zich benauwd (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 24 maart 2025 p2, hierna genoemd CGVS p2). U neemt voor deze psychische toestand medicatie, namelijk Xanax, Broxolan, Sedistress en Brozolan (CGVS p2). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud door de Protection Officer gevraagd of u zich in staat voelde om het interview af te leggen (CGVS p2). U antwoordde dat u het wel zal kunnen doen (CGVS p2). Er werd u gevraagd of er zaken zijn waarmee de Protection Officer rekening kan houden om het gehoor vlotter te laten verlopen (CGVS p2). U stelt dat u last zou kunnen hebben van stress of een paniekaanval (CGVS p2). U werd erop gewezen dat u steeds kan aangeven als het niet gaat, als u nood heeft aan een pauze of aan meer tijd (CGVS p2). Uit de lezing van de notities van zowel de vragenlijst van het CGVS afgenomen tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie “Vragenlijst CGVS” d.d. 23 januari 2024) als van het persoonlijk onderhoud d.d. 24 maart 2025 blijkt dat u in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat het onderhoud

plaatsvond op normale wijze. Tevens blijkt dat u alle redenen waarom u niet kan terugkeren naar Griekenland kon opgeven (CGVS p21). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker, een negentwintigjarige man, kampt met een kwetsbaarheid ten gevolge van psychologische problemen. Echter leidt deze kwetsbaarheid niet tot de conclusie dat verzoeker niet in staat zou zijn om zichzelf staande te houden in Griekenland en aldaar zijn rechten te doen gelden. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terdege:

“Wat dit betreft verklaart u psychologische problemen te hebben sinds uw arrestatie in Gaza (CGVS p5). U voelde zich na dit incident, waarbij u 35 dagen werd vastgehouden, niet goed, had hallucinaties, nachtmerries en paniekaanvallen (CGVS p5). Uw familie in Gaza regelde een psychiater aan huis, die u medicatie voorschreef (Xanax, Brozulan en Broxulan) (CGVS p5). De medische attesten van uw behandeling in Gaza zijn evenwel verloren gegaan door de vernieling van uw woning (CGVS p8).

U vroeg in oktober 2023 uw Grieks paspoort aan op Kreta om een andere plaats te kunnen zoeken om behandeld te worden (CGVS p8). U zocht naar eigen zeggen op alle Griekse eilanden de medicatie die u in Gaza nam (CGVS p8). U had deze medicatie echt nodig, omdat u niet kon slapen en leven zonder de medicijnen; u had last van nervositeit, had stress en voelde zich gespannen (CGVS p8). In uw zoektocht heeft u naar eigen zeggen op al deze eilanden geen enkele locatie, sociale instelling of vluchtelingenorganisatie gespaard (CGVS p8), doch zou u de medicijnen niet gevonden hebben. Nochtans kan er op gewezen worden dat medicatie als Xanax, Olanzapine etc. beschikbaar is in Griekenland, weliswaar op voorschrift.

Ook in België heeft u last van psychologische problemen (CGVS p6). U verwijst hierbij naar de ingediende medische attesten (toegevoegd aan administratief dossier). Zonder medicatie kon u niet slapen, isoleert u zich, bent u psychologisch moe en bent u voortdurend te veel aan het nadenken, zo zegt u (CGVS p6). U kan niet overleven zonder medicijnen en kreeg geleidelijk aan behoefte aan een hogere dosis om te kunnen overleven (CGVS p6). U vroeg psychologische bijstand in het opvangcentrum in België (CGVS p6) en werd naar een psycholoog doorverwezen (CGVS p6). U gaat sinds vier of vijf maanden wekelijks naar psychologe Z [...] (CGVS p5). U heeft een afspraak bij een psychiater gevraagd, maar nog niet gekregen (CGVS p6). Er werd u tijdens het onderhoud gevraagd het CGVS te verwittigen van een eventueel attest of geplande afspraak bij de psychiater (CGVS p6-7). Uw advocate reageerde hierop dat een afspraak bij een psychiater moeilijk te verkrijgen is (CGVS p7) en dit afhankelijk is van de medewerking van het opvangcentrum (CGVS p7). Ter staving van deze vraag om medische hulp ontving het CGVS een mail waarin de advocaat het opvangcentrum vraagt om een afspraak bij een psychiater vast te leggen (CGVS p7).

Uit het attest van Dr M [...] van 5 mei 2024 blijkt dat na enkele verkennende sessies en aan de hand van de Beck en PCLS vragenlijsten, een ernstige depressie en post-traumatisch stresssyndroom werd vastgesteld. De symptomen zijn onder andere: kritische houding ten opzichte van uzelf, onvermogen om te huilen, sombere gedachten, slaapstoornissen, vermoeidheid, gedachten en dromen gerelateerd aan een stressvolle gebeurtenis, herbelevingen, onzekerheid, vermijding, verdriet, verlies van interesse en hyperwaakzaamheid en prikkelbaar gedrag. Een psychologische monitoring wordt aanbevolen om de gevolgen van trauma te kunnen verwerken. In het attest van Dr E.K [...] d.d. 17 januari 2025 wordt verder melding gemaakt van slaapproblemen die verband houden met het opgelopen trauma, verlies van eetlust, vermoeidheid en beperkte energie die een impact hebben op het dagelijks functioneren. Aan de hand van de Beck vragenlijst en Davidson Trauma schaal wordt een ernstige depressie met verergerde symptomen ten opzichte van mei 2024 en hoog niveau van posttraumatische symptomatologie vastgesteld. Er wordt aanbevolen om een aangehouden psychologische monitoring te voorzien om een verergering van de symptomen te voorkomen. Er is een angstrekkende behandeling lopende, die zal worden aangepast aan de psychologische vooruitgang.

Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals gedocumenteerd in België niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

U toont niet aan dat u in Griekenland niet de nodige zorgen kan verkrijgen. De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on

the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.”

Middels verscheidene aanvullende nota's legt verzoeker psychologische attesten en geneesmiddelenvoorschriften neer die verder wijzen op het bestaan van een posttraumatische stressstoornis en een depressie in hoofde van verzoeker. Deze diagnose wordt ook geenszins betwist door de bestreden beslissing. Telkens wordt in de door verzoeker neergelegde attesten psychologische opvolging en medicamenteuze behandeling aangeraden. Echter blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat hij geen gepaste behandeling kan verkrijgen in Griekenland.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een “bijzondere” kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

3.3.6. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terecht dat verzoeker maar een korte tijd in Griekenland verbleef en beperkte inspanningen deed om werk te vinden desondanks zijn niveau van zelfredzaamheid:

“Het Commissariaat-generaal wijst er namelijk op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier blijkt dat u wel degelijk in staat was om te voorzien in uw basisbehoeften in Griekenland. U verbleef in totaal nog geen vijf maanden in Griekenland (CGVS p13). Van een intense of volgehouden poging om zich te integreren en er een bestaan op te bouwen, kan dan ook geenszins gesproken worden. U verbleef zo'n 35 dagen op Kos, waar u op 20 september 2023 werd erkend als vluchteling (CGVS p13). Na het verlaten van het opvangcentrum verbleef u nog enkele dagen op straat op Kos en twee dagen op straat in Athene. U zocht tevergeefs naar werk in Athene, door aan eigenaars van Arabische zaken werk te vragen (CGVS p18). U kreeg er problemen met Arabische jongeren die wilden dat u drugs zou verkopen, wat u weigerde (CGVS p16 en p18). Ze bedreigden u (CGVS p18). U ging evenwel niet naar de politie omdat u uw weg niet kende en geen tijd had om naar de politie te gaan, omdat de jongeren u achtervolgden (CGVS p18).

U reisde naar Kreta, waar u twee maanden en een paar dagen bleef (CGVS p17). Daar verbleef u in een gezamenlijk huurwoning, met tien andere personen (CGVS p17). Iemand die u kende vertelde u over de woning (CGVS p19), waar u kon verblijven aan €150 huur per maand (CGVS p17).

U probeerde toen ook te werken (CGVS p17). U zocht werk door 's ochtends naar een plein naast de kerk te gaan, waar mensen arbeiders komen zoeken (CGVS p17-18). Het lukte u om twee keer te werken; één dag als arbeider, één dag bij het laden en lossen van een vrachtwagen (CGVS p17). Andere inspanningen om werk te vinden, deed u niet. Uit niets blijkt dat u zich gewend heeft tot officiële kanalen (deze zouden volgens u niet bestaan – CGVS p18) teneinde een plaats op de arbeidsmarkt te verwerven en evenmin heeft u zich ingespannen om het Grieks te leren (ook instellingen die hierin voorzien zouden volgens u niet bestaan - CGVS p20), wat de toegang tot onder andere de arbeidsmarkt maar ook andere aspecten van integratie in het land danig zou hebben kunnen vergemakkelijken.

Verder blijkt dat u al tien dagen of twee weken nadat u uw verblijfskaart ontving Griekenland heeft verlaten. Dit wijst niet op een intentie of een volgehouden inspanning om uw rechten in Griekenland te laten gelden.

U stelt dat u dit deed omdat u medische zorg nodig had (CGVS p20). Bij het zoeken naar hulp heeft u naar eigen zeggen "geen enkel medisch centrum, praktijk of ziekenhuis" gespaard; u heeft overal gezocht, zo zegt u (CGVS p20 - supra). Toen ze zagen dat u een tijdelijke verblijfskaart had en geen Grieks sprak, kreeg u het gevoel dat ze u niet respecteerden (CGVS p20). U heeft zowel met als zonder uw verblijfskaart medische hulp gezocht, maar zonder ook maar het minste resultaat (CGVS p20-21). U zou hen nochtans in het Engels hebben benaderd maar kreeg het gevoel dat ze racisten waren en ze niet in een andere taal (dan het Grieks) wilden reageren. Vandaar dat u reeds zo snel het land diende te verlaten. Dat u werkelijk dermate veel inspanningen zou gedaan hebben maar nergens ook maar enige respons zou gekregen hebben, is weinig aannemelijk, net als uw bewering dat u nergens in Griekenland uw medicijnen zou hebben kunnen vinden (supra).

Tot slot kan er op gewezen worden dat u in België in staat bent de Franse taal te studeren en een integratiecursus te volgen en dat u al op verschillende plaatsen heeft gewerkt (CGVS p4). Ook uit het feit dat u voor uw reis uit Gaza via Egypte en Turkije naar Griekenland enkele duizenden euro's ter beschikking had, blijkt een bepaalde mate van zelfredzaamheid (CGVS p.11-12). Tevens kan u rekenen op uw in België verblijvende verwanten, die ook al uw reis van Griekenland naar België sponsorden (CGVS p.14). Het kan aangenomen worden dat u ook op hen een beroep kan doen in geval van terugkeer naar Griekenland."

De Raad treedt de conclusie bij dat, desondanks de kwetsbaarheid van verzoeker, er geen reden is om aan te nemen dat hij geen duurzaam leven kan opbouwen in Griekenland. Hierbij benadrukt de Raad dat het netwerk van verzoeker en het feit dat hij kan werken in België wel degelijk elementen zijn die leiden tot de conclusie dat verzoeker zelfredzaam is.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij, omwille van een "bijzondere" kwetsbaarheid, buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

3.3.7. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

3.3.8. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP